

Sławomir Żółkowski

Parczew, woj. białskopodlaskie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 21, 67

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWY MŁYŃ
woj. wrocławskie
Stanowisko 6

patrz
neolit

NOWY RADUSZEC, gm. Krosno Odrz.
woj. zielonogórskie
Stanowisko 6

patrz
okres wpływów rzymskich

OSZŃKI
woj. wrocławskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

PARCZEW
woj. śląskopodlaskie
Stanowisko 6

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Sławomir Sólkowiak. Finansował UW i BBDZ w Białej Podlaskiej. Drugi sezon badań. Cmentarzysko /?/ z wczesnej epoki brązu.

Stanowisko odkryte zostało przypadkowo podczas prac budowlanych w 1986 r. Przeprowadzono wówczas wykopaliskowe badania ratownicze ujawniły płytki, prostokątny obiekt o wymiarach około 3 m /W-E/ x około 1,1 m /N-S/. W jego centrum znajdowało się 8 ostrzy sierpów krzemiennych z wczesnej fazy Kultury strzyżowskiej /krzemień rejowiecki/. Ponadto w wypełnisku obiektu odkryto również kilka drobnych fragmentów ceramiki wczesnobrązowej.

W 1987 r. teren wokół tego obiektu poprzecinano rowami sondażowymi o łącznej powierzchni 1 ara. Jednak poza obiektem nowożytnym /XX-wieczny wkop/ i słabo rysującym się innym obiektem /wkop z drobnymi węglami drzewnymi/ oraz luźno znanalonym trapezem krzemienym - nic nie znaleziono. Dalsze prace wykopaliskowe uniemożliwiła zabudowa przemysłowa tego miejsca.

PAWLICHY, gm. Książpol
woj. zamojskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

PODLÓDOW, gm. Łaszczów
woj. zamojskie
Stanowisko 59

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Zamościu

Badania prowadził mgr Józef Niedźwiędź. Finansował WOA-K w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnej epoki brązu kultury Łużyckiej oraz okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest na środku dużego cypla o ekspozycji NW, W, NE, w pobliżu rzeki Huczwy. Odkryte je w wyniku badań AEP. W badaniach ratowniczych odsłonięto ok. 45 m kw. Odkryto szereg zabytków w warstwie o. wj oraz tuż pod nią. W warstwie kulturowej na gł. 40-78 cm zarejestrowano wyraźne skupisko materiału, na które złożyły się następujące zabytki: ułamki rozbitego żarna, fragmenty kości zwierzęcych, gliniana miniaturowa buta, fragment miniaturowego naczynia lub grzechotki, duży fragment naczynia esowatego, lekko chropowatego, przekłuwacz z krzemienia wołyńskiego oraz kilkanaście fragmentów ceramiki. Materiał w całości należy przypisać ludności kultury Łużyckiej.

Obok tego skupiska na głębokości ok. 1 m odkryto obiekt kształtu ośmioramionowego o średnicy "oczek" 1,50 i 1,20 m. W obiekcie znaleziono żarno, rozcieracz, duży fragment esowatej czarki, fragment żłobkowanego brzuśca, fragment wylewu misy oraz kilkanaście fragmentów ceramiki a ponadto fragmenty kości zwierzęcych i dwa niszki obostronnie gładzonej polepy. Kilka fragmentów ceramiki z obiektu określono jako późnolateńskie. Tym samym przynajmniej jedną część obiektu należy datować na ten okres.